

Forsendelsen blive dyrere for samme Stykke. Noget lignende gør sig selvfølgelig gældende overfor Forholdet til Udlandet; de internationale Overenskomster, der ere truffede med andre Lande om Ordningen af Taksterne, have noget lignende til Følge. Det er en Selvfølge, at en Sending, der gaar fra Würtemberg, for at nævne et Eksempel, til København, bliver meget billigere at transportere paa det Stykke, der ligger indenfor den danske Stats Grænser, end naar der kun skulde betales for den samme Sending indenfor den danske Stats Grænser. Det er en Selvfølge, at den Vareforsendelse, der sker for Eksempel fra det sydlige Udland til København, koster forholdsvis mindre at transportere paa Stykket fra Korsør til København end en Vareforsendelse, der kun transporteres paa det sidste Stykke. Det gælder overalt; en Sending fra Stockholm til Korsør bliver selvfølgelig forholdsvis billigere at transportere paa det sidste Stykke fra Helsingør til Korsør, end dersom den samme Sending kun transporteres fra Helsingør til Korsør. Det er en af de iøjnefaldende Virkninger af den faldende Skala. Hvorvidt nu dette Forhold — om hvis Eksistens jeg ikke mener, der kan være Meningsforskel, og som er en Følge af den internationale Overenskomst, som vi have truffet med fremmede Lande med Hensyn til Ordningen af Takstforholdene — er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa at sige noget om, men jeg skal blot sige, at den Overenskomst, der er naaet med de fremmede Lande, er, saa vidt jeg husker, naaet efter flere Aars Forhandling; vi naaede den omtrent samtidig med, at vi fik Takstforhøjelsen. Men en saadan Overenskomst med fremmede Lande om Ændringer af Taksterne kunne vi ikke lave om paa, hvad Øjeblik det skal være, eller fordi vi finde det nødvendigt paa et givet Tidspunkt enten at forhøje eller nedsætte vore Takster. Naar det ærede Medlem sagde noget om, at han kunde ønske dette Lovforslag henvist til et Udvalg, navnlig for at vort her omtalte Forhold til Udlandet kunde blive overvejet, vil jeg indstændig fraraade dette. Skulle vi nu i den tolvte Time drøfte Forholdet overfor Udlandet med Hensyn til Takstforhøjelser osv., er jeg bange for, at vi komme til at drukne i Undersøgelser, saa bliver der ingen Takstlov i Aar — vi skulle vel ikke sidde her hele Sommeren —, og vi vide jo, at denne Takstlov er nødvendig af Hensyn til det Lovforslag om Tjenestemændenes Lønninger, vi vedtog for et Øjeblik siden.

Jeg kan gerne være enig med det ærede Medlem i den Betragtning — det er noget, jeg har erkendt saa tidt —, at det ikke er heldigt, at vi faa saadanne Lovforslag herop til Landstinget i den 12te Time — det er et Forhold, som ogsaa jeg beklager; for saa vidt kunne vi gerne være enige — men jeg skønner ikke rettere, end at det er nødvendigt, at vi faa dette Forslag vedtaget snarest muligt, og jeg skal derfor anbefale det til hurtig Fremme.

Holger Petersen: Lige overfor den ærede sidste Taler (Madsen-Mygdal) skal jeg blot bestemt fastholde, at jeg har ikke nævnt det Ord „Skat“ i hele min Tale. Jeg har ikke talt om at paalægge forøgede Skatter.

Om Forholdet til Udlandet skal jeg bemærke, at efter at man i Rigsdagssamlingen 1901—02 har forhandlet om Taksterne for Indlandet og vedtaget forhøjede Takster den 15. Maj 1903, har man 1. Oktober 1903 afsluttet en Overenskomst med Udlandet paa Basis af Taksterne af 1897. Medens man altsaa forhøjede Taksterne ganske betydeligt for Indlandets Vedkommende, afsluttede man en Overenskomst med Udlandet paa Basis af de gamle Takster fra 1897. Her er ikke Tale om, at dette Misforhold fremkommer fra Forskellen mellem Taksten paa Forsendelser paa kort og paa lang Afstand; vi have givet Udlandet en Begunstigelse, som vi ikke have givet Indlandet, og derved fremkommer Misforholdet. Men jeg vil gerne slutte Forlig med det ærede Medlem: Hvis det ærede Medlem vil være med til at stryge den sidste Passus i Lovforslaget om, at Revisionsbestemmelsen i Loven af 1903 bortfalder, saa at vi altsaa faa Revision til Efteraaret, skal jeg med Fornøjelse afslutte Forhandlingerne og ikke kræve Udvalg. Men ellers maa jeg ønske et saadant, thi der er alt for meget forkert i Forslaget, vi kunne ikke være tilfredse med det, som det foreligger nu. Jeg kan gaa ind paa at acceptere det i dette Øjeblik, hvis det ærede Medlem vil gaa med til den Ordning, som jeg foreslog nu. Og jeg mener, at det ærede Medlem kan gaa med dertil, fordi Ordføreren her i Tinget for Toldudvalget (Hey) erklærede bestemt, at det var efter Bemyndigelse, han fremsatte sine Bemærkninger, og at han eventuelt vilde optage denne Sag til Efteraaret. Derfor skulle vi ikke fraskrive os Retten til at faa en Takstforhandling til Efteraaret.